

XXXIV.

Forflag til Lov

indeholdende

et Tillæg til § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster.

(Fremfat i Landstthinget den 7de Marts 1878 af Indenrigsminister Steel).

Foruden de i Henhold til Loven af 26de Marts 1852 § 2 og senere Love alt oprettede Redningsstationer i Nørrejylland bliver endvidere paa Den Anholt at indrette en saadan med saavel Redningsbaad som Raketasteapparat forsynet Station.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

Spørgsmaalet om Oprettelsen af en Redningsstation paa Anholt har tidligere gjentagne Gange været under Overveelse i Ministeriet, idet Antallet af de Strandinger, der aarligt indtræffe ved denne Ø, er saa betydeligt, at der heri ligger en stærk Opfordring til om muligt at forsyne Den med hensigtsmæssigere Midler til Redning af Skibbrudne end dem, Befolkningen raader over. Der er saaledes i de 10 Aar 1867—1876 strandet i Alt 55 Skibe ved Den. Af disse Skibes Besætninger ere de 49 bleven reddede dels ved egen Hjælp, dels ved Hjælp fra Den, dels endelig af forbiiseilende Skibe, medens 6 Besætninger enten med Sikkerhed vides at være omkomne eller maa formodes at have lidt denne Skæbne. Ligesom der er Grund til at antage, at i alt Fald nogle af disse sidste Besætninger vilde have kunnet frelles, dersom man paa Den havde haft en hensigtsmæssig og vel betjent Redningsbaad, saaledes er det, afgjort, at mange Skibbrudne, som først ere komne i Land længere Tid efter at deres Skib var strandet, under samme Forudsætning vilde kunne være sparede for haarde Lidelser.

Naar der desuagtet ikke tidligere af Ministeriet er gjort Skridt for at tilvejebringe den til Oprettelsen af en Redningsstation paa Anholt fornødne Lov, hidrører dette fra, at der ikke har kunnet skaffes Sikkerhed for, at den sparsomt be-

folkede Ø vilde kunne stille et paalideligt og tilstrækkeligt søvant Redningsmandskab, uden hvilket Indretningen af en Redningsstation maatte betragtes snarere at ville gjøre Skade end Gavn, dels direkte, dels indirekte ved at vække de Søfarendes Tillid til det danske Redningsvæsen i det Hele taget. Ved de omhyggelige Undersøgelser, der nu, efter at Spørgsmaalet i afvigte Aar paany var bleven reist, ere foretagne, er det imidlertid godtgjort, at Forholdene paa Den i de senere Aar have forandret sig saaledes, at der nu kan paaregnes et fyldestgjørende Mandskab til Betjening af en Redningsbaad, ligesom der ogsaa findes de til en saadan Baads Transport fornødne Feste. Saavel Bestyreren for det nørrejydske Redningsvæsen og Ministeriets tekniske Konsulent i de Redningsvæsenet vedrørende Sager som vedkommende Amtmand og Herredsfoged have under disse Omstændigheder tilraadet Oprettelsen af en Redningsstation paa Den, blandt hvis Befolkning der nu ogsaa er god Stemning for en saadan Foranstaltning.

Med Hensyn til at det er foreslaaet at forsyne den paagjældende Redningsstation saavel med Redningsbaad som med Raketapparat, skal man bemærke, at det vel forholder sig saa, at det langt overveiende Antal af de ved Den indtræffende Strandinger finder Sted ved de to Rev, som henholdsvis i Øst og Nordvest strække sig ud fra